

MAGYAR FALU

ALAPÍTOTTA: NAGYATÁDI SZABÓ ISTVÁN

Szerkesztőség és kladóhivatal:
VI., RÓZSA-U. 111., II. EMELET
Postal csekk száma: 45.324

Telefonszám: Automata 238-08

FÜGGETLEN POLITIKAI, TÁRSADALMI
ÉS MEZŐGAZDASÁGI HETILAP

FELELŐS SZERKESZTŐ: ZSIRKAY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 10.— pengő

Félévre 5.— pengő

Megjelenik hetenként egyszer

Gyerünk Afrikába!

(P.) A kormány egyik elaggott lapjában különös cikk látott napvilágot. Budapest Barna, a nagybirtokosok egyik tiszteletreméltó írója írta. A világ mezőgazdaságának válságával foglalkozik s azt állítja, hogy a legnagyobb baj az, hogy nagyon elszaporodott az emberiség ezen a területen s már nem tud megélni. De — szerinte — nagy a világ s még óriási területek vannak kihasználatlanul. Csak fel kellene törni Afrika őserdőit s el kellene lépni a Szahara-sivatagot és rengeteg ember megélhetését lehetne biztosítani, hiszen valamikor azokon a területeken is virágzó volt a kultúra.

Úgy röviden, dióhéjban ez a gondolat alapja.

Hát mi tisztelettel megköszönjük a nagybirtokosok tollforgatójának ezt a szíves tanácsot. Ha kedve van elmenni a forró égő alá, a Szahara homokosivatagjába hont foglalni, — ám rajta. Az ég áldását kérjük nagyszerű vállalkozásához. Az őserdőkben is letelepedhetik s ha mulatságosnak tartja, játszodozhat a majmokkal, viaskodhatik az oroszlanokkal, tigrisekkel, hiénákkal, párducokkal s a trópus minden szűnyogjával, de engedje meg nekünk, hogy mi ittmaradhasunk őseink földjén, amelyen születünk s amelynek ezer holdjaiért patakokban ontottuk a vérünket.

Elhisszük, hogy a nagybirtok szempontjából kényelmetlen a magyar nép szaporodása, de még kényelmetlenebb az, hogy minden magyar szeretne talpa alá egy kis földet szerezni. Bizonyára azt is jól tudja, hogy a végeláthatatlan uradalmakból jutna is neki, hiszen olyan birtokos is van Magyarországon, aki még nem is látta birtoka határát. Dehát Istennem, ki tehet róla, hogy nem putriban látta meg a napvilágot. Elvégre az az övé s akinek a sors nem adott egy talpatnyit sem, menjen Afrikába és puszpajtáskodjék a kedves kis fürgé majmokkal. Nagyon szomorú és sajnálatos okoskodás ez. Ha egy dán vagy bolgár író írta volna, még meg tudnánk érteni. Ott talán nem elég a föld, hiszen a nagybirtokrendszernek már csak az emléke él. De a nagybirtok hazájában ezt a kérdést felvetni mégiscsak furcsa, különösen attól az írótól, aki nagy előszeretettel deponálta vőjét az úgynevezett „független kiskisgazda” mozgalomba.

A legnagyobb rosszakarattal sem lehetne azt állítani, hogy Magyarország földműves népe nem tud megélni az ország területén. Csak ezer új falut kellene létesíteni a mammut- és hitbizományi birtokokon s mindjárt felvirágozna a baromfitenyésztés, a gyümölcstermelés, állattenyésztés olyannyira, hogy még Afrika majmainak jutna belőle. Dehogy lenne itt éhezni ember! Még állásnélküli tanult ember sem.

Nóde mentségére szolgáljon, hogy nagy általánosságban beszélt. Azt sem

mondhatjuk róla, hogy nem demokratikus ember, hiszen egész nagyszerűen megmutatta szociális gondolkodását. Ide magántulajdon, oda magántulajdon, egész nagyszerűen felparcellázná a maj-

mok és oroszlanok földjét. S ez a szociális érzés még a végeláthatatlan táblák tulajdonosait sem érintené. Sőt! Még kiskisgazdapolitika is van benne.

Aki tehát új honfoglalást akar, szedje

a háklipáklit, tárt karokkal várja a Szahara homokja és a fekete lányok szerelme. Mert a szemük fekete... a bőrük fekete... De mi úgy érezzük, hogy a gondolat maga is fekete.

PIEMONT

Szemlélet egyes tünetek és a parlamenti pártok és csoportok fölött — Egy párt, amelyet egyetlen ember képvisel

Írta: Zsirkay János

— Negyedik közlemény —

Az élet nem tűr mulasztást többé. Nem beszélni kell már, hanem cselekedni. A huszonegyedik óra is elmúlt, nincs több idő a késlekedésre. Az uralkodó rendszertől nem várhatjuk bajaink orvoslását. Ha a jóakarátán múlna, talán nem volna baj, de, sajnos, itt már a jóakarát csak annyi, mint tehetetlen emberek sopánkodása katasztrófák idején. De mit is várhatnánk ettől a rendszertől, amelynek egyetlen új gondolata, egyetlen új embere nincsen, aki az elavult, rozsdás eszközök helyett új felfogással, új meglátással, új utakat merne nyitni az eltorlaszolt, járhatatlanná vált utak helyett. De hisz nem is a tudást nézik itt elsősorban, hanem a „pártkűtséget”.

Teleszkykkel, Korányiakkal kísérleteznek még mindig, egy régen elmúlt világ ittfelejtett csökevényeivel, akik új meglátásokra, új gazdasági elgondolásokra képtelenek.

Szürke sablonnal, olcsó foltozó-büvészkedéssel ma pedig nem lehet boldogulni. A világháború, a forradalmak nemcsak új államokat és országokat szültek, de új feladatok elé is állították az emberiséget.

Ezt mindenki tudja, mindenki érzi, csak az uralkodó rendszer nem akarja tudomásul venni s éli, éldegéli a maga csendesen kérődző életét, mint azok a filiszteusok, akik nem vették észre, hogy Sámson mennyire rázza felettük a malom oszlopait s akik sem a Sámson erejével, sem a malomoszlopok gyengeségével nem számolván, életükkel fizettek könnyelműségükért.

Érzi is a nemzet, még pedig a maga bőrén érzi a tízéves rendszer gazdasági bűneit — mulasztásait.

Hogy mennyire érzi, a legjobban mutatja, hogy a községi választásokon alaposan cserbenhagyták a hivatalos jelöltekét s majdnem mindenütt vagy a szocialistákra, vagy a Gaál Gaszton-féle „függetlenekre” szavaztak. Értjük. Az elégedetlenség nagy, sőt óriási. Mindenütt csak ezt halljuk:

— Nem bánjuk mi, ha mindjárt a

pokol ördögei is, csak ne ez a kormány-párt legyen.

Az egyhangú szocialista vagy „független” kiskisgazdapárti választással tehát bosszúját akarja kitölteni a nép „felfelé” s nem a meggyőződés, hanem a dac, az elkeseredés, a „csak azért is” nyilvánul meg a választás eredményében és nem a nép politikai felfogása. És ezt mi örömmel szögezzük le, mint a magyar nép politikai érettségének a bizonyítékát, mert nem szeretnők, ha valaki is fel tudná tételteni, hogy az annyira „politikusként” hirdetett magyar népet még mindig lépvezzőre lehetne csalogatni, mint a gimplimadarat, színes, tetszős, de hamis szölamokkal és látszatokkal. Az elmúlt évek tanúságai megtanítottak bennünket, hogy mit jelent a valóságban a nemzetközi szocializmus: Hogy mit?

A magántulajdon megszűnését, a nagybirtokra idegen népbiztosok uralmát, a legszörnyebb pártidiktatúrát, amihez képest a cárok és a Habsburgok önkénye paradicsomi szabadság. Ismeretes a kommunéből ittmaradt tréfa:

— Miért kell a kilenc népbiztosból csupán Vántus Károly, a magyar?

— Hogy legyen egy, aki péntek este az ünnepi gyertyát a többinek meggyújtja.

Mikor ezt a boldogtalan Vántus Károlyt a bukás után elfogták, a szegény ácslegényből lett népbiztos sírvafakadt. A kezét tördelte:

— Becsaptak, félrevezettek s amíg ők kimenekültek és vagonszámra vitték magukkal az ezüstöt, az aranyat, engem itt hagytak a vészelyben, a pusztulásban. Hja, Oroszországban kerülnek majd új „gyertyagyújtatók”...

Hogy a kommun alatt így kompromittálták magukat, hát újra kellett festeni a cégért. Legalább is az „agrárszárnyat”. Falura most már csak „magyar agitátorokat” bocsátanak. Propper és Rottenstein Móric most már a központban ülnek.

Az agrárprogram is új kiadásban szerepel, még pedig olyan módon, hogy a polgári pártok, főként pedig a „Nemzeti radikális” párt programjából át-

veszik, ami csak tetszetős s hirdetik mint a maguk elvét. Mindegy nekik az eszköz — el kell érni a célt: a forradalmasítást.

De ehhez többé a magyar nép aligha lesz kapható. Egyszer elég volt ebből a nagy „szocialista” paradicsomból. Ezzel nem akarjuk azt mondani, hogy ennek a pártnak nem volt és ma is nincs meg a létjogosultsága. Megvolt és — sajnos — megvan, még pedig az, hogy a tőkének is, a polgári társadalomnak is, a nacionalista gondolatnak is a fenyegető muma legyen.

Szóval: harcsa legyen a halastóban. A halakat ne engedje eltunyulni s fenyegetvén őket, gyorsabb mozgásra és így fejlődésre kényszerítse őket.

A só is szükséges, a paprika is. De magában a só se étel, a paprika se. Elsorvaszt és nem táplál. Kellő mértékben azonban — hasznos.

Azt hiszem erről elég volt és megértettük egymást.

No most a „függetlenekről” néhány szót. Öszintén és elfogulatlanul. Most ők divatban vannak. Tetszenek. Mert a politikának is csak úgy megvannak a divatjai, mint a ruhaféléknek. Egyszer a krinolin, máskor a „bukjelszoknya”. Mostanság a magyar politikának a „független kiskisgazda” a krinolinja.

Hogy miért mondom éppen krinolinak és nem „bukjelszoknyának”? Mert ennek a bukjelszoknyának, akár tetszik valakinek, akár nem, de mégis van egy tulajdonsága, ami okvetlenül megkapja az embert: az egyszerűsége. Míg a krinolin? Összetett, nehézkes s nem lehet rajta sehogysem eligazodni. Hát ez a „független” párt is ilyen. Összetett, komplikált és sehogyse lehet rajta eligazodni. Ahány tagja, annyiféle. Ahány tagja — annyit akar, anélkül, hogy törődne vele, vagy tudná, mit akar a másik. Program? Nincs. Azaz, hogy Gaál Gaszton mondja:

— Csak az a programunk, ami a Bethlené, csak mi végre is akarjuk azt hajtani.

Jó, jó. Hissz’k. De kérdjük tisztelettel, melyik politikus mondta még, hogy ő „a programját” nem akarja

végrehajtani?" Hol erre a biztosíték? De ha akarná is a végrehajtást, hogyan hajtana azt végre, amikor például Farkas Tibor alelnök úr alig várja az időt, amikor Ottót fogadhatja a határon, míg ellenben Kún Béla és Hegymegi Kiss Pál hallani sem akarnak erről a „hazatérésről”? Avagy hogyan tudná a szociális érzésű Mojzes keresztülvinni az ő egészséges földreformpolitikáját, mikor még nemrégiben Gaál Gaszton képviselő úr a parlament folyosóján jelentette ki, hogy „aki az ő kerületében földosztásról merne beszélni, belőlövéldözne, mint a verebekre”.

Avagy hogyan lehetne harcolni a fiatal és kétségkívül tehetséges Dinnyés Lajosnak a titkos szavazati jogért, amikor éppen a mostani pártelnök Szíjj Bálint volt ennek a „titkos”-nak mint képviselő a legnagyobb ellensége, kitesékelyén az „egységesből” ama kiscigányokat, akik ezt követelni merték. Tizenöt tagból áll ez a párt és lám, máris több rétege, több fodra van, mint a legbővebb krinolinak.

— Ugy szép az élet, ha zajlik s hogy itt mennyire zajlik, mutatja a Szakács Andor választása, amikor Gaál Gaszton táviratoz, hogy:

— Egy oktobrista megválasztását nem tartom kívánatosnak.

S ezzel szemben Eckhardt Tibor, mint alelnök, nagyon is kívánatosnak tartja az oktobristát, lemegy és a legbarátságos odaadással támogatja a tulajdon elnökével szemben.

Kis dolgok, de jellemző dolgok.

A párt ma, tagadhatatlanul, népszerű. És sokkal népszerűbb volna tölem is, ha én is népszerűségüket zengeném. Nem teszem. Sokkal tisztábban látok, sem hogy ez a külső siker elkápráztatna. Mert kimondom nyíltan: *Ez a párt nem életképes.* Ennek a pártnak nem az egységes világnézet, az egységes felfogás, az egységes meggyőződés az alapja, hanem az a gyakorlati felfogás, hogy *új keretet teremtsen az esetleg megbukó kormánypárt helyett.* Nem is más, mint egy kis „pótkormánypárt”, amely mindig vigyáz is arra, hogy *kormányképességének hímporát el ne veszítse.*

Programjában tehát számítóan józan, mint egy szódásüveg, hüvösen előkelő, mint egy Ferenc József-kabát, de egyben pedig terméketlen, mint egy hetvenesztendő asszony méhe. Hitem, meggyőződésem, hogy születési hibáját sosem fogja tudni kiheverni és mivel néhány ember féktelen mandátumszomjából fakadt, ebben a szomszárban fog el is pusztulni. Ha egy választás esélye többségbe juttatná, születése pillanatában már meg is halna, nemcsak programjának programtalansága, de ama áthidalhatatlan szakadékok miatt, amely tagjai élet- és politikai felfogása, világnézete között tátong.

Szóval, nem más ez a párt, mint a lemasolt egységspárt, annak minden bünével és fogyatékoságával, egységtelenségével és pepecselő vonalnéküliséggel. Nehéz szavak, de a jövő feltétlenül igazolni fog engem.

Éppen mostanában van alakulóban még néhány „agrár”-frakció, amelyről azonban kár volna nyilatkozni. Nemcsak azért, mert magukat egyelőre grófi „szerepességgel” csak „csoporthoz” nevezik, de azért is, mert személyi összetételük már eleve kizárja, hogy a Habsburg, a nagybirtok, a papi érdeken kívül más irányadó szempontjaik lehetnének. A főcél mindenestre ez — több-kevesebb népies pántlikával, ahogyan ez már lenni szokott, hisz minden tengeri halhoz hagyomány is dukál a „népies” zamat kedvéért.

Hagyjuk a gróf urakat. Ne zavarjuk játékukat.

De van egy párt, amelyet egyetlenegy ember képvisel csupán a parlamentben. A párt neve: *Nemzeti Radikális párt.* Vezére: *vitéz Bajcsy-Zsilinszky Endre.*

És úgy érezzük, hogy mikor leírjuk azt a szót, hogy „*egyetlen egy ember*”

Apponyi hatalmas beszéde a népszövetségi konferencián

A győzők is szereljenek le úgy, ahogy minket leszerelésre kényszerítettek

Keleten döntő csapásra készülnek a japán és kínai haderők, Genfben pedig egész nyugodtan tárgyal a leszerelési konferencia, mintha nem is volna puszkaporszaggal tele a levegő.

A franciák viszik most is a főszerepet, akik a világ egyik legnagyobb hadseregét tartják fegyverben. Ugy látszik, nagyon félnek a háborútól, de a koncot mégis szeretnék megtartani s a kisántant részére is biztosítani, mert szüntelenül azt hangoztatják, hogy a békeszerződések sérthetetlenek s ezeknek a keretein belül kell a leszerelést végrehajtani.

A konferencián egyébként felszólalt Apponyi Albert gróf is, a magyar delegáció nevében. Gyönyörűen felépített beszédben ismertette Magyarország álláspontját s az egész konferencia lelkesen ünnepelte, mint a világ egyik legnagyobb szónokát.

Beszéde végén előterjesztette a magyar delegáció pontjait, melyek a következők:

1. Kérjük, hogy alkalmazza általánosan a népszövetségi alapokmány 8. cikkét, amely mindenkre nézve egyenlő jogot állapít meg a nemzetközi bizottsággal összeférő fegyverkezés minimuma és a nemzetközi kötelezettségek teljesítése tekintetében és amely ugyanakkor — ennek az alapelvnek alkalmazásául — előírja,

— a nagy északi író igazsága testesül meg előttünk:

— *Az a legerősebb ember, aki egyedül áll.*

Vajjon igaz ez a Nemzeti Radikális Párt és a vitéz Bajcsy-Zsilinszky Endre esetében is?

Lássuk csak egészen közelről a pártot is, az embert is. (Vége következik.)

hogy vegyük figyelembe mindegyik nemzet földrajzi fekvését és különleges körülményeit a tanács által kidolgozott és az államok által elfogadott tervezet alapján.

2. Megállapítjuk, hogy a „minimum” kifejezés, amelyet a 8. cikk szövege használ, az elérhető legnagyobb csökkentést jelenti.

3. Azt gondoljuk, hogy ez magában foglalja nem csupán a létszámok csökkentését, hanem a hadianyag csökkentését is, továbbá a támadó természetű fegyverek, repülőgépek (különösen a bombavető repülőgépek) teljes eltörlését, annak a tilalomnak a mintáulvételével, amelyet a versaillesi, saint-germainei, neuilly és trianoni szerződések katonai rendelkezései tartalmaznak.

4. Ha az így megállapított cél csak szakaszokként lenne elérhető, azt kívánjuk, hogy ezek a szakaszok a lehető legrövidebb időre elosztva kövessék egymást és hogy az az egyezmény, amelyet ezen az értekezleten megkötnek, tényleges és lehetőleg minél tekintélyesebb lépést jelentsen ezen az úton, egyben pedig döntő garanciákat foglaljon magában arra nézve, hogy a dolgok természete által megengedett lehető legrövidebb időn belül teljes egészében megvalósítsák a célt.

Felkiáltások a baloldalon: Gratulálunk az egységspártnak! Hát ezért nem kell az összeférhetlenségi javaslat!

Andaházi-Kasnya Béla: Hajlandó vagyok állításaimat a Házon kívül is megismételni. A felolvasott levél nem ügyvédi díjlevél, hanem kijárási tanúsítvány. Rubinek tudhatta, hogyha rendes ügyvédi munkadíjról van szó és azt nem kapja meg, módjában van bírótól behajtani. Nyilvánvalóan érezte, hogy ebben az ügyben nem várhat bírótól védelmet.

Rubinek védekezik

Rubinek István egységspárti válszában kijelenti, hogy amit tett, azt szigorúan az ügyvédi rendtartás szerint tette. (Ellentmondások a baloldalon.) Egy képviselőtárs hívta föl figyelmét arra, hogy egyik hozzátartozóját igazságtalanság érte a sorsjegy-árusítás körül. Az illető egy bankház igazgatója volt, aki irodájában kereste fel. Megtudtam, hogy szabálytalanságot követett el a bankház. A Pénzügyi Központtól azonban csak 1225 sorsjegyet kapott, míg 750 darabot másoktól vásárolt meg. Ezért vállaltam az ügyet.

Somssich Antal gróf: Mit szolt hozzá a lelkiismerete?

Rubinek István: Később mégis elálltam az ügytől és nem vettem részt a Pénzügyi Központtal való megegyezésben. Emelt fővel állok a váddal szemben.

Somssich Antal: Vagy ügyvéd, vagy képviselő!

Rubinek István: Amit tettem, az nem összeférhetetlen a képviselőséggel. Andaházi-Kasnya a választás előtt egy nappal azzal jött hozzá, hogy támogassam és ő leghűségesebb emberem lesz. (Óriási zaj.) Andaházi-Kasnya olyan ember, aki a jötevőjét bántja. (Nagy derűtség a baloldalon.)

Most felállt Hegymegi-Kiss Pál független kiscigandapárti és

összeférhetlenségi bejelentést tett Rubinek ellen.

Andaházi-Kasnya Béla újra felszólalt. Ha Rubinek úgy találja, hogy hálátlan volt hozzá, forduljon kártérítésért a bírósághoz. Egyébként nem tartja Rubinekét elégtételadásra képesnek.

Rubinek István most önmaga ellen tett összeférhetlenségi bejelentést és újra hálátlannak mondta Andaházit, de szavai elvesztek a zajban.

Interpellációk özöne

Ezután áttértek az interpellációkra. Téglássy Béla a népjóléti minisztérium állítólagos megszüntetése, Rakovszky Tibor a közigazgatási gyakorlati vizsga, Kertész Miklós a francia Schneider-Creusot-féle ágyú- és hadiszergyárnál történt állítólagos magyar rendelések, Müller Antal a kisipari hitelek ügyében interpellált. Vargha Imre pénzügyi államtitkár az utóbbi interpellációra válaszul kijelentette, hogy

az állam a kisiparosoknak 12 millió pengő hitelt adott és 23 millió erejéig kezességet vállalt.

Azóta leromlottak a viszonyok, de megvan a remény, hogy a kisiparosságot felvirágoztatja az állam.

Szeder Ferenc a földreform végrehajtása során befizetett összegek visszatérítése tárgyában interpellált.

Szilágyi Lajos a motakó magas árá miatt interpellált, hangoztatva, hogy a

Súlyos vádak az egységspárt alelnöke ellen

Andaházi-Kasnya Béla 30.000 pengős kijárással vádolta — Az eredeti leleplező levél a képviselőház asztalán — Rubinek István lemondását követelik — A községi jegyzők már nem mernek kimenni az utcára, mert nem kapiák a fizetésüket

A képviselőházban pár napi csendes és jelentéktelen tárgyalás után szerdán ismét kitört a botrányos vihar. Úgy látszik, a leleplezéseknek már se vége, se hossza s egymásután roppantják össze a Bethlen-rendszer egykori hatalmasságait. A kormánypártból kilépett Andaházi-Kasnya Béla mondotta el súlyos vádját Rubinek István, az egységspárt ügyvezető alelnöke ellen. Erősen támadta Rubinekét. Elmondotta, hogy a Magyar Bankkegyesület az osztrák sorsjegyek elárusítása körül többrendbeli szabálytalanságot követett el. Mikor aztán megvonták tőle az árúsi engedélyt, a Bankkegyesület Rubinek István ügyvédhez, az egységspárt ügyvezető alelnökéhez fordult, járjon közbe az engedély visszaadása érdeké-

ben és ez eseten 30 ezer pengő tiszteltidőjét kap.

Rubinek kijárta az engedély visszaadását.

Közben Korányi Frigyes közbelépése a Pénzügyi Központ kizárta tagjai közül a Bankkegyesületet és megvonta tőle a sorsjegyárusítási engedélyt. A Bankkegyesület ismét Rubinekhez fordult, aki most már az eredeti 2000 sorsjegy helyett csak 775 darab visszaszerzésére vállalkozott, azzal, hogy ezért csak 15.500 pengőt köt ki ügyvédi jutálékkul. Ezután

bemutatta Rubinek István és ügyvéd-társ, Szabó Sándor egységspárti alelnök eredeti levelének fényképes másolatát.

33-as bizottságban anyagi érdekek képviselői foglaltak állást az árdragító rendelet mellett.

Vargha Imre államtitkár azt felelte, hogy az úgynevezett piros taxik olyan áron kapják most a motorköt, ahogy a többi fuvarozó vállalat kapta az árdragítás előtt.

Brogly József a községi jegyzők, egyéb alkalmazottak és a felekezeti tanítók fizetésének ki nem utalása miatt interpellált. Egyes falvakban

könyöradományokból élnek a jegyzők és tanítók,

ami tűrhetetlen dolog. A falu vezetői nem mernek kimenni az utcára, nehogy a kereskedő rájuk szóljon az adósságok miatt. A jegyző az állam mindenese.

Felkiáltások a baloldalon: Különösen a választásoknál!

Petró Kálmán a borfogyasztási adó eltörlése, Szilágyi Lajos a kórházi ápolás és a nyári időszámítás, Dinich Ödön ismét a közalkalmazottak fizetéséről, Reisinger Ferenc 3000 mezőgazdasági munkás megsegítéséről interpellált. Keresztes-Fischer belügyminiszter kijelentette, hogy a községi alkalmazottak fizetésének kiutalása ügyében már tárgyal a pénzügyminiszterrel, Purgly Emil földművelésügyi miniszter pedig pontos adatokat kért és a mezőgazdasági munkások helyzetének kivizsgálását ígerte.

Suhogó

Jegyző: Ala Muszy

A pénzügyminiszter kedvetlen

Báró Korányi csak most érkezett haza külföldről, még pedig igen derűlen és igen bizakodón. Alig volt idehaza két napig, máris elborult a kedve s állítólag le akar mondani. No mert míg ő úton volt, addig Teleszki sem pihent s mint Pénzügyminiszter No. 2., Londonban tárgyalt, még pedig elég nehéz és sivár kilátásokkal. Szóval az egyik pénzügyér. bizakodó, a másik nem az. Ebből támadt aztán a zavar. Hírek szerint a válságot mégis megoldják valahogyan s Korányi maradni fog. De a jövőben majd mindig együtt utazik a két pénzügyminiszter. Elvégre minek rontsa el az egyik a másik kedvét? Ha rossz kedvük van, legyen egyszerre rossz kedvük, hogy aztán egyszerre vigadhassanak is. Ennyit csak megérdemelnek szegénykék, amiért cipelik az ország pénzügyi gondjait.

Új adón töprengenek

A genfi népbiztosok szerint nem bírja el az ország a 830 millió költségvetést. Még 30 milliót meg kell takarítani s ezenkívül új jövedelmi források után kell nézni. Állítólag egy ilyen forrásra már rá is találtak. Még pedig a falun. A falusi működveket akarják megadóztatni. No persze. Meg is érdemlik, ha ilyen nehéz időkben kedvük van játszani is, komédiázni is.

Nem elég komédiát csinálnak a politikusok? Mit kívánnak többet ebből a mulatságból?

Valami, amit mi nem ismerünk

Azt mondják, hogy a francia kormány pár perc alatt bukott meg s ugyancsak pár perc alatt már meg is született az új kormány. Ez az, ami nálunk elképzelhetetlen. Itt lehet szabadon lőni a bakokat, semmi baj. Csak a kartellekre, meg a nagybankokra ne lövöldözzön a miniszter. Még riasztópisztollyal se. Mert akkor azonnal beüt a krach. Mint azt a szeszkartell és Ivády miniszter esete mindennél beszédebben igazolja.

Vízállás-jelentés

A főváros polgármestere jelentése szerint a hivatalosan nyilvántartott kartellek száma 275-re szökkent. Új agrárcsoport ellenben a múlt héten csak 3 alakult. Áradás veszélye egyelőre nem fenyeget.

Nyílt levél a Magyar Falu szerkesztőjéhez

Igen tisztelt Főszerkesztő Ur!

Amióta a Független Kisgazda Párt vezetője, a Csoór Lajos főszerkesztő és barátai által 1930. év októberében kezdeményezett azon akció során, amely Biharból a föld népéből, tehát alulról elindított Független Kisgazda, Kisiparos és Kispolgári Pártot, a Nagyatádi Kisgazda, Földműves és Kisiparos Független Néppártot, valamint szintén a falu népe javán — de külön utakon — munkálkodó hazafias alapon álló ellenzéki pártokat lett volna hivatva egy nevezőre hozni — az Agrárpárttal (ez a párt, helyesebben politikai csoport Gaál Gaszton és három túlzó legitimistaérzelmű képviselőből állott) egyesültek, lábhoz tett fegyverrel figyeltem ennek a dr. Vass Sándor és Tildy Zoltán által mesterségesen összehozott pártnak a működését.

Ez az egyesülés és az a mód, ahogy az létrejött, volt az oka elsősorban annak, hogy ebből a csekélységem által eredetileg életrehívott pártból — amely pártnak a megindítását vitéz Bajcsy-Zsilinszky Endre képviselő úr annak idején oly megértéssel fogadta és a kezdet nehézségeinek leküzdésével egyedül jött támogatásunkra (tollával, útmutatásával, a hatóságok előtt való útmutatásával stb.) — komoly és megfontolt gondolkodású barátaim és a mögöttem álló nagy tömegek kívánságára kiléptem.

Bár a föld népe sorsának jobbrafordítása szempontjából több elvi kérdésben egészen más volt az én felfogásom, mint a kérdéses párt azon vezetőségi tagjainak, akikkel annak idején együtt dolgoztam, ezek munkája iránt — sok-sok hibáik dacára is — azóta is figyelemmel voltam, annak dacára, hogy a vezetőség tudtával egyes beugratott emberek, de olyan barátaim, akiktől azt egyáltalán nem vártam volna, támadtak, csak azért, mert nem voltam velük egy véleményen. Az engedékenységekben annyira mentem, hogy a reám ártatlanul és indokolatlanul lecsapott ostorral — bár azt tehettem volna — nem sujtottam vissza, hanem hallgattam, mert nem akartam testvérharcot és nem akartam, hogy a föld népe, az én fajtám — amelyet én minden bűnével és hibájával nagyon szeretek — lássa azt, hogy vezetőit marakodnak, ahelyett, hogy az ő kátyúba jutott szekerét igyekezéssel összefogva és megértéssel kiemelné.

Én azt reméltem és vártam ettől a falu népe nevét, jelszavait magának kisorsajátított párttól, hogy ekkorra már egy táborba tudja tömöríteni a föld népét és lélekben is össze fogja forrasztani azt a többi dolgozó és hazafias társadalmi osztályokkal.

Sajnos, ezt a legjobb akarattal sem lehet megállapítani, sőt ma már minden elfogulatlan szemlélő megállapíthatja azt, hogy erre a komoly munka és igazi szervezkedést nélkülöző és nagy zajjal dolgozó, összetételében olyan vegyes, a hatalom felé állandóan alkudozó pártra — amelynek úgyszólván még elvi programja sincsen és amelynek a nagybirtokos vezére nyíltan kijelenti, hogy ő nem ellenzéki — a magyar falvak sokat szenvedett népének komolyan építeni nem lehet. Ez a párt, annak dacára, hogy vezetőségében több kiváló egyén van és parlamenti csoportja már eddig is elismerésre méltó munkát végzett, nem képes a népet meggyőződéses párhívekké tenni, ami nagyon nagy hi-

ba, mert a csak úgy összeverődött vidéki pártokat az első szél másfelé fogja fordítani. (Ne adja Isten, hogy a szélsőséges elveket vallók felé.)

Vártuk azt is ettől a párttól, hogy egy olyan mélyreható, szociális reformokat magában foglaló programot készít, amellyel a nemzet egyetemére és első sorban a falu népére támaszkodhatik és amely program gyökeres rendszerváltás előkészítésére is alkalmas lesz. A párt rövidke kis programja sem a Tiszántúltól, sem a nagy Alföld népét nem elégíti ki. Hogy mást ne is említsek, hiányzik, illetve el van alkudva abból a szabadkirályválasztás (l. 1920. évi I. t.-c.), az általános, egyenlő és titkos választójog és a telepítéssel kapcsolatos, pénzügyileg alátámasztott, haladéktalanul végrehajtandó földbirtokreform.

Ez a programtalan párt tehát a dolgozó társadalmi osztályok összefogására — mint olyan egység — nem felel meg, vagyis mint ilyen, elvesztette a lába alól a talajt. Márpedig soha nem volt nagyobb szükség arra, hogy a hazafias társadalmi osztályok összefogjanak és a legnagyobb létszámmal rendelkező falu népe — amelyet lelketlen izgatók igyekeznek félrevezetni — mindeképpen beszerveztessék. Erre — a fentebb írtak miatt — Gaál Gasztonék nem képesek.

Ezeknek a megvalósítására haladéktalanul össze kell fogni mindazoknak, akikben a nép még bízni tud és akik ennek a több mint 10 éves rendszer kétbalkezes, falusorvasztó politikája ellen becsületesen küzdöttek. Ez parancsoló szükségesség, mert a magyar falvak népe — kisgazda, kisiparos és földmunkás egyaránt — a Főszerkesztő úr által is jólismert rettenetesen rossz viszonyok között tengeti nehéz, megpróbáltatásokkal teljes életét. A régen bőséggel áldott, vidám, fehér falvak helyén ma kétségbeesésben vergődő falvakat látunk, amely remegve, keserű elégedetlenséggel gondol a holnapra. Az el-

A kínaiak utolsó csepp vérig védik földjüket

A japán haderő már hétfőn megkezdte a támadásokat, hogy Sanghai Sapej erődtényét elfoglalja. Gyilkos pergőtűzet zúdítottak az erődre, majd megkezdtek a rohamot, de a kínaiak vérésszerűen visszaverték őket. A siker nagyban megerősítette a kínaiak harci kedvét s kijelentették, hogy minden talpalatnyi földet megvédenek, ha egy szálal esznek is.

Csang-Kai-Csek, a köztársaság volt elnöke most 100.000 főnyi hadsereggel indul Sanghaiba. A tábornok már kedden megérkezett. Ha a hadsereg kénytelen volna feladni a várost, eltökélt szándéka, hogy a japánokat egy mocsárba csalja, ahol teljesen megsemmisítheti őket.

A japán hadvezetőség egyre szállítja az újabb csapatokat a frontra. Legutóbb ismét 15.000 japán katona szállt partra, akiknek a felszerelése kitűnő. A kínaiak fölött nagy fölényben vannak felszerelés tekintetében, de azok a harci kedvre minden képzeletet felülmulnak. A kínai politikusok azt hangoztatják, hogy Mandzsuriába is tekintélyes haderőket kell küldeni, hogy

keseredettek száma napról napra nő. Itt gyors beavatkozásra van szükség, mert ha ez tovább is így tart, koldusbotra jutott falu erkölcsileg is össze fog roppanni. (Amitől az Isten óvjon meg.)

Főszerkesztő urat és vitéz Pölöskei szerkesztő urat is arra kérem, méltóztassanak ezen — azt hiszem a Főszerkesztő úr által is most már elodáztatlanul szükségesnek tartott — összefogás megteremtésén munkálkodni. Különben hasonló kérelemmel fordultam Csoór Lajos főszerkesztő úrhoz, valamint az én kedves vezéremhez, vitéz Bajcsy-Zsilinszky képviselő úrhoz is.

Mi vezető kisgazdák, akik rövidebb-hosszabb idő óta fáradozunk szintén fajtánkunk, a föld népének az érdekében, pártkülönbség nélkül hazafias lelkesedéssel fogjuk kivenni a részünket ebből a — szerintem a magyar nemzet jövőjét ma már egyedül biztosítani tudó — mozgalomból.

Be kell hogy lássák a hatalmon lévők is, hogy az erkölcsi összeomlás előtt álló falu népet, most a félelmetesen közeledő 24. órában (a 12-öt már régen elűtötte) csak úgy lehet a polgári társadalom számára megmenteni, beléje hitet és erőt önteni, ha azoknak, akikben még bízni tud, mód és lehetőség adatik arra, hogy ezen mozgalmat haladéktalanul megindíthassák.

Én bízom benne, hogy az összefogás, ha minden jó magyar ember akarja, mielőbb létrejön és az eredmény nem fog elmaradni.

Hazafias üdvözlettel

Derecske, 1932 február hó 14-én

Csizmadia Lajos

kisgazda,

a Nemzeti Radikális Párt földművesosztály szövetségének tagja.

U. i. Soha nem felejttem el Főszerkesztő úrnak és vitéz Pölöskei nemzetes uramnak a zászlóbontó gyűlésünkön nyíltan és őszintén megmondott véleményét egyes általunk akkor szerephez — pódiumhoz — juttatott egyéneket illetőleg, ami miatt később aztán összevesztünk — majdnem. Hiába, mi — de a vezérem sem — nem láttunk úgy át a szítán, mint a Főszerkesztő úr.

a benyomult japánokat kiverjék. Vaug-Csin-Vej kínai miniszter kijelentette, hogy szükség esetén az egész nemzet harcbaszáll s Kína többezer éves földjét csak a nemzet holttestén keresztül foglalhatják el. Mindamellet hajlandók tárgyalásba bocsátkozni, ha a japánok lemondanak arról, hogy diktálnak és megalázzák a nemzetet.

Sanghai egyébként állandóan a japánok pergőtűze alatt áll és talán ezekben az órákban indulnak a döntő rohamra. A japánok ugyanis csütörtökön és pénteken akarják elfoglalni a várat, de a punk zártáig még nem érkeztek be a végleges jelentések.

Óriási izgalmat keltett Angliában az a japán közlés, hogy amennyiben a népszövetségi gazdasági bojkottot mondana ki ellene, megszállná hajóhadával a fontosabb kikötőket. A japán háborús párt meglepetésszerű támadást akar intézni Anglia egyik legnagyobb keletázsiai kikötője, Szingapóre ellen, amely a Maláji-félszigeten fekszik és a déli kínai tengeren uralkodik. Londonban nem ijedtek meg ugyan a fenyegetéstől, de rendkívül feszültnek tartják a helyzetet.

ANYAGI TALPRAÁLLÁSUNK LEHETŐSÉGE

Munkaterv a földfedezetű bankjegy
gyakorlati megvalósítására

Irtó Tóth Lajos, Kisújszállás

II.

Az egyes államok által kibocsátott pénz tehát olyan hitelesített utalvány, vagy váltó, melyet az államtagek, mint egy gazdasági egységnek a tagjai, olyan javakra cserélhetnek át, amilyenre szükségük van.

Hogy ezzel a csereeszközzel szemben a közönség bizalommal legyen, eleinte aranyból készítették, mint a legnemesebb fém. A folyton szaporodó emberiség szükségletét azonban már nem lehetett és nem lehet közvetlenül az arannyal lebonyolítani, egyszerűen azért, mert nincsen annyi arany. Sőt nem is lehet annyit bányászni. Ez volt a természetes oka a sok aranycsinálással való kísérletezésnek is. Ez az egyszerű oka a részleges fedezetű bankjegyeknek is. Ez kényszerítette az egyes, mást kitalálni nem tudó államöleket arra, hogy ötszörannyi bankjegyet bocsássanak ki, mint amennyi aranyuk tényleg van.

Ezzel utat mutattak arra, hogy nem a pénz anyaga fontos, hanem, hogy legyen mit beváltani és legyen, aki beváltja. Egyszóval az áru és az árubirtokos bizalma. Azután fontos a fedezet. Ami, mint látjuk, a mai világban csak névleges. Mert az a fedezet, amely a páneelszékényben, mint holt anyag hever, tehát sem az élet fenntartását, sem az élet megvédését nem szolgálja, nem fedezi.

Igy az aranyfedezetű csereeszköznek már születése percében két lényeges hibája volt és van. Először, mert nem szaporítható veszteség nélkül a növekedő szükséglet szerint, másodszor, mert a névleges fedezet és túlkönnnyen mozdítható. Így magát a pénzt a spekuláció játékszerévé teszi, s az igazi értékeket másodrendű anyagnak tünteti fel.

Ez a tapasztalat adta az amerikai államok igen bölcs vezetőinek azt az elhatározást, hogy

pénzüket nem arannyal, hanem a minden javak forrásával, magával a földdel fedezik. Ezt sem részlegesen, hanem többszörösen. Így mód volt és van arra, hogy a tudomány, emberi munka és szorgalom által mindig többet termő föld, mindig mint nagyobb érték, a szaporodó termelvények és sűrűsödő árucseréhez szükséges több-több pénznek is mindig elegendő fedezetül szolgáljon.

Megmáshatatlant gazdasági törvény, hogy ugyanannyi csereeszköznek kell lenni, mint amennyi értékűek azok a javak, amelyeket kicserélünk.

Mi az oka mégis, hogy a természetes élet által ilyen kézzelfoghatóan megmutatott, bebizonyított, sőt századok óta gyakorlatba is vett igazságot nem lehet megvalósítani.

Egy másik igen egyszerű tény. Az arany birtokosa nem tud a maga erkölcsi erejéből megválni attól a varázslatos hatalomtól, melyet neki az arany birtoka ad!

Ez az egyszerű tény arra kötelezi a saját életét védő többi réteget, hogy olyan munkát fejtsen ki, amellyel az elbizakodott, tespedő aranybirtokost is

termelő, alkotó munkára kényszerítse.

Az ércfedezetű pénznek eddig két lényeges hibáját állapítottuk meg. Először, hogy nem szaporítható a szükséglet szerint, másodszor, hogy a fedezetül szolgáló holt érc túlkönnnyen mozog. Így akinek ez a fedezet a kezében van, tettszése szerint változtatja meg a pénz forgását. Ebből keletkezik azután az a harmadik nagy baj, hogy a tetszés szerint megszorítható pénz nem mint csereeszköz jelenik meg a forgalomban, hanem mint kölcsön!!

Ez a mai világválságnak a gazdasági oka.

Természetes, hogy a kölcsön formájához az az érdekeltség, melyet a világ ma mint nemzetközi nagytőkét ismer és fél, körömszakadtáig ragaszkodik. Mert az ő hatalma, míg a kölcsön formája fennáll, meg nem ingatható.

Ha már most igaz az a tény, hogy magával az arannyal nem lehet az élet által követelt forgalmat lebonyolítani, egyszerűen azért, mert nincsen annyi arany, amennyit ez a művelet igényel, másodszor, ha áll az a tény, hogy az aranyhoz való ragaszkodás uszorrára vezetett s megakasztja a pénz természetes forgalmát, így ugyanaz a pénz nem mint az árucseré eszköze, hanem mindig mintegy újabb és újabb kölcsön tér vissza a forgalomba, hatványozott mértékű kamatokkal megterhelve, ami végül — mint a mai világválság igazolja — megakasztja a termelőmunkát, akkor a saját életét védő dolgozó rétegnek egyetlen egy útja van:

A tatárjárás és a gazdasági válság?...

Irtó Valkó Lajos voltai kispapja, a jutalom nyertese

Ha az ember egy kicsit gondolkozik vagy átlapozgatja Magyarország történetét, akkor meggyőződhet róla, hogy nem csupán a mai időkben válságos a helyzet Magyarországon, hanem válságos volt más időkben is, sőt jobban mondva majdnem az egész ezer éve válságban folyt le, csupán azzal a különbséggel, hogy azokban az időkben külső ellenségek fegyverei zavarták válságba, ma pedig fegyver nélküli belső ellenség zavarta bele a magyar népet az igazi gazdasági válságba, mégpedig olyanba, amelyből kievickélni nagyon nehéz lesz. Annál is inkább, mert a sok idegen náció markába szorítja a pénzt s ezek után a hatalmat is.

Voltak idők, amikor elpusztult az egész ország, a tatárjárás idejében azonban arra törekedett IV. Béla király, hogy helyrehozza az országot és népét, ami sikerült is egy év leforgása alatt. Pedig sokkal nehezebb helyzetben volt, amennyiben nem csupán egy foglalkozási ág — mint ma —, hanem az egész ország népe és állatállománya pusztult el teljesen. A megmaradt emberek pedig a hegyekben találtak menedéket. Volt azonban olyan idő is 1605-ben, hogy a zsoldos katonák raboltak ahelyett, hogy az országot védtek volna és oly nagy volt a szegénység és nyomorúság, hogy az úrbéresek eke helyett kézikapával kapálták a földet, mert elvették igavonó jószágait is az adóba. Láthatjuk tehát ezekből, hogy volt rossz idő a magyarra máskor is, azonban ezek

Olyan pénzt, olyan csereeszközt alkotni, amelyet egy, a munka értékével arányosan növekedő igazi tőke fedez.

Másodszor, olyan formában, főleg olyan erkölcsi alapon kell azt útjára indítani, hogy belátható időn belül ne lehessen azt uszorrára felhasználni.

Ilyen pénzt csak maga a dolgozó réteg tud alkotni, mert — hiába tagadnánk — az egész világ hivatalos szervei az arany uralma alatt és annak szolgálatában állanak. Ott is maradnak, míg a nemzetek belső ereje onnan őket le nem téríti.

Ennek az ingatlanfedezetű pénznek a gyakorlati megvalósítására szolgál a következő nyilatkozat:

Kötelező nyilatkozat.

Mi alulírott magyar állampolgárok ezennel beleegyezésünket adjuk ahhoz, hogy a telekkönyvben nevünkön álló ingatlanainkra a magyar királyi kincstár a kataszteri tiszta jövedelem ötvenszeresében megállapított érték egyharmadáig állambankjegyet — pénz — bocsásson ki a következő feltételek mellett:

1. Ezt az összeget első helyre, hivatalból, illeték- és költségmentesen bekebelezi.
2. Ezt az összeget mindenki 2% (kettő százalék) mellett igénybe veheti.
3. Az igénybe nem vett kibocsátásokért a királyi kincstár semmi néven nevezendő térítéssel nem tartozik.
4. Jogunk van a bekebelezett eredeti összeg feléig, illeték- és költségkötelese, további összeget igénybe venni 4% (négy százalék) kamattal.
5. A kikötött kettő százalék kamatot a kibocsátással megbízott Magyar Nemzeti Bank R. T. a kibocsátás költségeire fordítja. Az esetleg fel nem használt részből a Magyar Nemzeti Bank R. T. jelenlegi részvényesei nem részesülhetnek. Azt kizárólag kamatcsökkentésre lehet felhasználni. (Folytatjuk.)

Rábamenti vidék

Milyen boldog vagyok tündéri öledben,
Rábamenti vidék ezerszínű tája.
Lelkem hárfáján, ha rólad zenél lelkem,
Szemeimben lobog az örömtűz lángja.

Ó, mennyi szép emlék, mennyi kedves álom,
Suhan el itt, derűs ifjú életem nyarán.
Ó, hányszor tártam ki karjaim ölelni
Téged, dalos berek, szerelmes kis tanyám.
Te mindig csodás vagy, minden évszak képen,
Tavasszal virágos színben mosolyogsz rám.
Én szeretetsókot ontok kebledre
És vándorlelkemmel titkaid kutatám.

Boldogság itt járni, tarka szőnyegeden,
Hol minden ismerős és jóbarát nekem.
Dalolj, dalolj, az új élet hajnaláról,
Rábamenti vidék, én szép szülőhelyem.

Ikervár. Szabó József.

Hulló csillagok

Lehullt egy könnycsepp,
Senki se látta.
Lassan pergett végig az arcon;
Azután eltűnt.
Lehullt a sárba.

Lehullt egy csillag,
Fénye tengernyi,
Az égi arcon messzire tűzelt;
Mindenki látta,
De többé senki.

Lehullt egy csillag,
S egy könny a földre,
Az ég adta, a föld elvette
És eltemeti
Mélyen, örökre.

Pestújhely. KÓVÁRY MARGIT.

Ébredj magyar!

Nem vagy barátom csüggeteg magyar,
Bennem a vágy szent erőket kavár.
Magor fiának vallo magamat,
Bár ezernyi gond tépi agyamat.

Koldusrongyokban is, lovag vagyok
Száz új reménnyel futok, rohanok.
Fegyvert keresek, ölk hitványt, ravaszt,
Vad vagyok — csufolj ki: hun paraszt.

Ósapám még sárkánytejet szopott,
Nagy csatákban száz sebet kapott.
Ezredév írta meg nemeslevelét,
Sok ezer szenvedés volt rajt a pecsét.

Vére volt az ára, tengernyi vére,
Véres könnyhullása istene verése.
En büszkeségem az a sok-sok vér,
Vére bennem lüktet, tombol, él.

Magyar! Szívedben lomha csüggedés,
Megrázom kiáltva szíved kilincset.
Értsd meg: egy új honfoglalás a cél,
Mozduljon meg benned a szittya vér.

Hősök kellene tisztult, erős szívvel,
Keményfogású acélos ököllel.
Ordítok mint villámló vad vihar,
Allj ki a harcra csüggedő magyar!
Hejőbába. MOLNÁR GYULA.

Ha néhány vidám órát akar

szerezni magának, olvassa el
FÖRSTER AURÉL
anekdotás könyveit.
Megjelentek két kötetben.
Ára fűzve P 5.80

Merítsünk erőt a magyar multból
és olvassuk el **JULIER FERENC:**

Magyar hadvezérek

most megjelent könyvét.

Bulcsu vezértől—Görgey tábornokig
előttünk vonulnak fel a magyar had-
történet nagy alakjai mint ékes bi-
zonyosságai a magyar faj hősségének

Ára vászonkötésben kötve 12.— P

E könyvek kephatók a **Stádium**
Sajtóvállalat Rt. könyvkiadó-oszta-
lyában, Budapest, VI., Rózsa-utca 111

HÍREK

Kinevezték az új főispánokat. A kormányzó Lingauer Sándor dr. ny. miniszteri tanácsost Komárom és Esztergom közigazgatásilag egyesített vármegyék főispánjává, Fáy István kecskeméti főispánt eddigi állásában való meghagyása mellett Csanád-Arad-Torontál közigazgatásilag egyesített vármegyék főispánjává, Vay László dr. bárót, Bihar vármegye főispánját pedig ugyancsak ezen állásában való meghagyás mellett Hajdu vármegye és Debrecen szabad királyi város főispánjává kinevezték.

A százéves kiskazda. Varga János porrogszentkirályi kiskazda most ülte meg századik születésnapját, még pedig illő és kellő módon. Ugyanis 35 hozzátartozó és vendég ült a terített asztal mellé, akik nemcsak a jókívánság tolmácsolásában voltak egyakaraton, hanem az egyéb jószágokon kívül annak a három híztortésnek a fogyasztásában is, amelyeket erre az alkalomra levágtak. Az ünnepeltnek 11 unokája és 9 dédunokája van.

Bécsben feldaraboltak egy asszonyt. Egy Laudenbach nevű volt fogházfelügyelő lakására csalta Puberl Anna csehországi származású szakácsnőt s hogy 5000 schillingjét megszerezze, áldozatát borzalmas kegyetlenséggel meggyilkolta. A holttestet szétarabolta és különböző helyeken letette. A fejét a Dunába dobta. A kegyetlen gyilkost letartóztatták.

Leszállították a győri gyilkos leány büntetését. Emlékeztetes, hogy Molnár Erzsébet győri leány annak idején meggyilkolta Kone Vilmos alhadnagy feleségét, aki a legjobb barátja volt. A törvényszék életfogytiglani fegyházra ítélte. A tábla a büntetést mérsékelte s a leányt 15 évi fegyházra ítélte.

Elesett a jégén és szörnyethalt. Szabó Mihály 19 éves szabolcsmegyei, székelyi legény a községhez tartozó Madács-tanyáról egy kivágott fát akart maga után hazavonszolni. A szerencsétlen legény a sikos jég hátán megcsuszott s olyan szerencsétlenül esett el, hogy koponyatörést szenvedett és a helyszínén meghalt.

Késsel és fokossal verekedtek a mezőnyeki legények. Mezőnyék községben fiatalok legények összeszólalkoztak az egyik vendéglőben és késsel, fokossal, székekkel és szódavizesüvegekkel támadtak egymásra. A verekedésnek a csendőrök vetettek véget, de addigra mind a nyolc verekedő legény súlyos sérüléseket szenvedett. A sebesült legényeket a miskolci Erzsébet-kórházba szállították. A csendőrség megindította a nyomozást.

Nagysikerű színelőadások a vidéken. Felsőmindszent, baranyamegyei községben nagy sikerrel adták elő vitéz Pölöskei János „Férjhez megy a bíró lánya” című színdaraját. A szereplők olyan kitűnően adták a darabot, hogy többször is meg kellett ismételni. — Zalaváron a Leventeegyesület a „Cigány” című színdarabot adta elő nagy sikerrel, most pedig a Férjhez megy a bíró lányát tanulják. A rendezés Szalai János tanító érdeme, aki nagy hozzáértéssel és lelkesedéssel neveli közsege fiatalságát.

Ha a tyúkot iszákosságra szoktatják. Kiválóan érdekes kísérleteket tett a tyúkok tojóképeségének fokozására Zsurbert bordói tanár. Átlag 16 hónapos egy-egy tucat jércét két csoportba osztott. Mindkét csoport egynemű eleséget kapott ugyanolyan mennyiségben, ugyanabban az időben, de az egyik csoport eleségét valamelyes borral is tetézték. Azok a tyúkok, amelyeket alkoholmentes eleségen tartottak, szeptemberben három, októberben egyet, novemberben egyet sem, decemberben huszonhárom tojtak. Azok, amelyeknek módot adtak arra, hogy leigya magukat, már az első kísérleti hónapban huszonnyolcat tojtak, októberben ötvenhatot, novemberben ötvennégyet, decemberben ugyancsak ötvenhatot. Zsurbert tanárnak ebből a kísérletéből a baromfitenyésztés és a borgazdaság egyaránt hasznot meríthet, ha ez a kísérlet valóban megtörtént.

KADARKA

a disznótoros vacsorákról

Rotyog a hús, sült a hurka s a kolbász,
Körülül ötven-hatvan légtornász.
Fújnak rája hideget és meleget,
Jó bor mellett jár a szájuk eleget.
A hon baján török fáradt fejüket,
Nem akarják megérni a vesztüket.
Minden geróf egy új pártot alakít,
S maga mögé egypár éhest kanyarít.
Hunyadinál kezdődik el a muri,
Maguk között tán Klébit is megfúri.
Sorban mindjárt a Festetich követi,
Titokban a mungókat szétlőveti.
Eszterházy Rassayval dudázik,
S jó bor mellett az ellentét elázik.
Egypár disznó vére hullik a frigyre,
S dagad tüle a gróf urak mirigye.
Pedig bizony komédia az egész,
Sok baba közt a kisgyermek is elvész.
Mi meg tovább ehetjük a polentát,
S pengő helyett kapunk egypár bolettát.
Zsírnak, húsnak, még a színt se látjuk,
Ne kívánják, hogy legyünk a barátjuk.
Szívesebben látnánk egy jó malacot,
Abból mi is ehetnénk egy falatot.
Politika disznózsírral keverve,
Beesés a cseberből a vederbe.
Megtehetik. Parasztfogás az egész,
Hisz földjünkön elég disznó legelész.
A fejemet nem srófólják csavarba,
Velük sose egyesül a

Kadarka

Feloszlatják a népjóléti minisztériumot?

A rokkantügyek a jövőben a honvédelmi minisztériumhoz tartoznak — Téglássy Béla nyilatkozata a népjóléti minisztérium megszüntetéséről

A képviselőház keddi ülésén szenzációs interpellációra készült Téglássy Béla képviselő, amelyen nyilatkozatra akarta bírni a kormányt a népjóléti minisztérium fenntartása, vagy megszüntetése ügyében. Ugy volt, hogy Téglássy interpellációjára azonnal válaszolt a miniszterelnök, de közben olyan dolog történt, hogy a képviselőnek el kellett halasztani a felszólalását szerdára, mert közben a tárcaközi bizottság tárgyalta a népjóléti sorsáról. Ugyanis olyan hírek keltek szárnyra, hogy a minisztériumot végleg feloszlatják s ügykörét három másik minisztériumba osztják be. A rokkantügyek átkerülnek a honvédelmi minisztériumba, a közegészségi és jótékonyági ügyek a belügybe, a Társadalombiztosító pedig a pénzügyminisztériumba.

A népjóléti ügyekre vonatkozólag egyéként megkérdeztük Téglássy Bélát, aki a következőket mondotta:

— Én a magam részéről a népjóléti minisztérium fennmaradása mellett vagyok. Nem az a baj, hogy van népjóléti minisztérium, hanem az, hogy kevés ott a szakember, aki értene szociális problémákhoz. Költségvetési szempontból sem

sokat jelent a megszüntetése, hiszen az ügyosztályokat át kell venni s a tisztviselőket is vagy átveszik, vagy nyugdíjazzzák. Ilyen szociális intézményt nem volna szabad halálraítélni, hanem az volna a helyes, ha szakembereket és szociálisan gondolkozó tisztakezű embereket állítanának az élre. Annyi Magyarországon a szociális baj, hogy azokon feltétlenül segíteni kell. Szerintem az lett volna a helyes, ha a panamistákat kiirtják onnan és beviszik a legbecsületesebb szociális szellemet. A rokkantkérdést és egyéb jóléti kérdéseket nem szabad kicsinyes szemüvegen nézni, mert ez könnyen megbosszulhatja magát.

Dehát hiába! A dunaparti tündérpalota, amelynek vörösbársony szőnyegén Vass József egykor olyan fölényvel lépkedett, valószínűleg kiürül.

Téglássy Béla szerdán nagy felkészültséggel mondotta el interpellációját. Kimutatta, hogy a népjóléti minisztériumra igenis szükség van, csak más szellemet kell oda bevinni. Az interpellációra még nem kapott választ, de a legújabb hírek szerint még nem történt döntés a népjóléti minisztérium fennmaradása, vagy feloszlatása ügyében.

A Monori Mag új tavaszi képes főárjegyzéke sok főzelek- és virágmagajdonsággal bővítve és sok szép képpel illusztrálva már megjelent! Gazdák, kertészek és más érdekeltek kérjék díjtalanul és bérmentve a Magyar Magtenyésztési R. T. Monori Magkereskedésétől, Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 3. (Szép-utca sarok.)

A HÉT LEGJOBB TRÉFÁJA

Keserűvizek pártja

Valaminek történni kell, mert a mai súlyos helyzet nem tarthat örökké. Ezt a valamit az alkotmányos kormányzathoz szokott magyar közvélemény egy új párttól várja. Ezért szervez itt mindenki pártot, ezért török naponként ezren és ezren fejük egy jó pártelnvezésen, mely már nevével is sikert biztosít.

Tasziló gróf is az általa alakítandó új párt nevén gondolkozik napok óta. Egész méla lett és hallgatag.

— Miért vagy olyan komor? — kérdi Tamás gróf.

— Kérlek, nem tudom kitalálni a pártom nevét. Ennek a Furhi-nek könnyű volt, az elnevezte Hunyadi-pártnak.

— Hát kérlek — nevet fel Tamás gróf —, már ha Furhi megcsinálta a Hunyadi-pártot, Te csináld meg a konkurrenciáját: az Igmandi-pártot!

— Brhávó. Ez pompás! Ez óriási! Megvan a pártom! — mondja Tasziló és sietve elrohan, mintha máris érezné az Igmandi hatását.

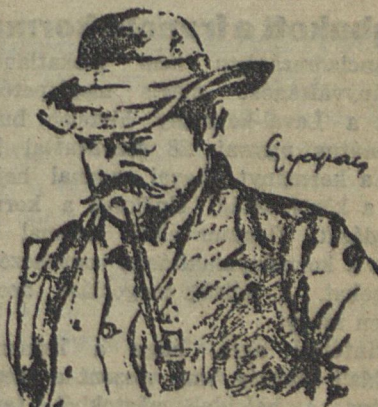
Mondjon le Rubinek a mandátumáról

Hír szerint az egységespárt egy nagy csoportja a leleplezések hatása alatt követeli, hogy Rubinek mondjon le alelnökségéről és lépjen ki a pártból. A gazdacsoport még ennél is tovább megy: azt követeli, hogy Rubinek István mondjon le mandátumáról. Az ülés után Rubinek provokáltatta Andaházi-Kasnya Bélát, de Kasnya megbízottai becsületbírósa elé akarják vinni az ügyet.

Leütötték a szőlősgazdát a pincében. Szávai József ozorai gazda a szőlőhegyről hazafelé tartott. Egy csavargó társaság útját állta és felszólította, hogy menjen velük vissza a préházba, ahol szórakozni akarnak. A gazda először szabadkozott, a revolveres alakok azonban oly fenyegető magatartást tanúsítottak, hogy a szőlősgazda visszament velük a préházba. Midőn már jól kimulatták magukat, felszólították Szávait, hogy egy negyedórát távozásuk után maradjon a préházban, ellenkező esetben végeznek vele. A csavargók ezután eltávoztak, a megrémült gazda pedig egy óra mulva tért csak haza. A csendőrség az utonállókat keresi.

A 10.000 fontos pocak. Alexandria kikötőjében egy feltűnően kövér utas sietett az egyik hajóra, mely már az utolsó indulási jelt adta meg. Egy rendőr gyanusnak találta az utas sovány arcát, mely éles elentében állt óriási hasával. A személymotosz kiderítette, hogy az utas mellényét belső zsebekkel bélelte, melyekben körülbelül 10.000 font értékű aranypenzt rejtgetett. A rendőrség a pénzt, tekintettel az aranykiviteli tilalomra, azonnal elkobozta.

Min töpreng ke' Sonkoly koma?

— No, csakhogy végre! Az új földművelésügyi miniszter is rájött arra, amit én már jó régen megmondtam, hogy addig nem lesz belőlünk semmi, amíg kartellt nem szegzünk a kartellekkel szemben. Vesszünk kutyát is a szőrével szokás gyógyítani. Most már a földművelésügyi miniszter is ezt akarja. Helyes. És a kereskedelmi miniszter úr? Ő is ezt akarja? Mert ezen múlik a dolog, kérem.

Rendelet a mezőgazdasági munkások védelméről

Nem szabad addig külföldi munkást alkalmazni, amíg magyar munkás áll rendelkezésre

Népünk legszerencsétlenebb rétege a mezőgazdasági munkásság, amely minden évben, de különösen most a legborzalmasabb helyzetnek néz elébe. Lukács Béla képviselő a múlt hetekben tárta fel ennek a derék népnek a borzalmas szenvedését és kérte a kormányt, hogy gondoskodjék róla, hogy egyetlen földmunkás se maradjon kenyér nélkül.

Különösen sok a munkanélküli földmunkás Mezőkövesd vidékén, akik eddig hiába kopogtattak munka után, senki sem törődött velük. Most a Magyar Faluhoz küldtek egy köszönőlevelet azzal a kéréssel, hogy azt juttassuk el Lukács Béla képviselőhöz, amit természetesen a legnagyobb készséggel teljesítettünk.

De a kormány is tisztában van a földmunkásság sanyarú helyzetével s hogy elhelyezkedésüket elősegítse, kiadta hivatalos rendeletét. Ebben a rendeletben utasítja a hatóságokat, hogy ügyeljenek arra, hogy a munkaadók aratási, cséplési és általában minden mezőgazdasági munkára minden körülmények között csak magyar mezőgazdasági munkást alkalmazzanak.

Külföldieknek csak akkor enged meg a rendelet a munkavállalást, ha nem áll rendelkezésre elegendő belföldi munkaerő. Minden gazdasági munka elvégzését a közszociális elöljáróság előtt kell szerződésbe foglalni. A szerződés megkötése az 1898:II. t.-c.-ben meghatározott módon történik.

Ha a munkások elhelyezéséről a munkaadó gondoskodik, tartozik nekik olyan elszállásolásra gondoskodni, hogy az a közegészség és közérkölciség kívánalmának megfelelően. Iskolásgyermeket csak a szünidő tartama alatt alkalmazhatnak. Arra is felhívja a miniszter a munkaadók figyelmét, hogy aratógépet csak akkor használjanak, ha nem áll megfelelő munkaerő rendelkezésre. A hadirokkantakat könnyebb munkára kell alkalmazni. Felhívja a gazdasági munkásokat, hogy amennyiben a munkabérek a munkás és családjának megélhetését nem biztosítják, bárki, bármikor, tehát a munka elvégzése után is kérheti a legkisebb munkabér megállapításának elrendelését. A rendelet felhívja a hatóságok figyelmét a munkástoborzók és a gazdasági munkavállalkozók működésének ellenőrzésére is.

Reméljük, hogy nagybirtokosaink is megértik az őrök szavát és mindent elkövetnek, hogy éhezõ ember ne legyen ebben az országban.

Megbukott a francia kormány

Franciaországban nem szokatlanok a kormányváltások, mégis meglepetésként hatott a Laval-kormány hirtelen bukása. A szenátus ugyanis 28 szavazattal leszavazta a kormányt. Laval azonnal bejelentette a köztársasági elnöknek a kormány lemondását. Doumer elnök azonnal megkezdte a kormányalakításra vonatkozó tárgyalásokat. A válság megoldása azonban nehezen megy.

Tekintettel arra, hogy a kamarában jobboldali többség van, viszont a szenátus többsége a baloldali pártokból tevődik össze, az új kormány megalakítása nem csekély nehézségekbe ütközik. A kabinet elnökül leginkább Briandt, Boncourt és Tardieu volt miniszterelnököket emlegetik.

Bulgária fizetésképtelen

A bolgár kormány Genfben bejelentette az állam fizetésképtelenségét. A kivetett hadisarcot mindaddig nem fizeti, amíg a helyzet meg nem változik.

Politikai szőrszálhasogatás

Néhány szó egy napirendi vitához

A hullámok már összecsapnak felettünk, de beteges parlamentünk még mindig szőrszálhasogatással foglalkozik. Úgy tesznek, mint az egyszeri leány, akinek feje fölött égett a ház. Láttá a veszélyt, de mielőtt kimenekült volna, még egyszer belenézett a tükörbe, hogy jól áll-e a haja? Mert a frizura fontosabb mindennél.

Mi is így vagyunk ezzel a tehetetlen parlamenttel. Amióta együtt van, még alig dolgozott valamit. Üres szószátyárkodás, felesleges veszekedés és késhegyig menő személyeskedés tölti be azt a termet, amelynek az ország szentélyének kellene hogy legyen. Azt vártuk, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek lehetetlenné teszik a társadalom kifosztását és türethetvé az elesettek nyomorult életét.

És mit látunk? Akkor, amikor ezer sebből vérzik az ország, feláll Farkas Tibor, a függetlenek alelnöke és azt indítványozza, hogy tüzzék napirendre Gömbös Gyula interjút, amelyet egy francia újságíró kiforgatott a maga valóságából. Nem elég neki Gömbös férfinak nyilatkozata, azt szeretné, ha a szószátyárok pár napig gyakorolnák rajta akadozó szónoki képességüket.

Szomorú tünet és kiábrándító jelenség. A képviselő úrnak igazán lehetne komolyabb mondanivalója is. E halálisan komoly időkben mégiscsak kómis dolog arról beszélni, hogy Gömbös szereti-e a parlamentet vagy nem?

Ha a képviselő úrnak nincs sürgősebb témája, engedje meg, hogy minden hátsó gondolat nélkül felhívjuk figyelmét néhány égető kérdésre, amely közvetlenül érdekli, hiszen választói szenvednek és nyögnek alatta. Ime:

Kerecsenyben hat és fél fillér a tej, akkor, amikor Budapesten 28—30 fillérért adják. A Pogányvár környékén ott áll a bor s mindössze pár száz hektólitert vesznek át kifőzésre, dacára, hogy a pincékben hever vagy 3000 hektóliter. A reformföldesek érdekében még mindig csak tervezetet készítettek, de a rendelet kibocsátása még mindig késik. Pedig ezek a kérdések majdnem minden embernek a húzába vágnak. A népnek nincs pénze, a vármegye nem tudja az alkalmazottait fizetni s az egész megyében a nyomorúság és az ezt követő kétségbeesés uralkodik.

Nem gondolja a képviselő úr, hogy komolyabb dolog volna ezekkel a kérdésekkel foglalkozni?

Gömbös Gyulát nem kell megvédenünk, hiszen ahhoz elég erős ő maga is. De bizonyos logikára mégis rá kell mutatnunk. Az utóbbi időkben egyebet sem tesznek, mint a parlament feloszlásáról szavalnak. Azt hangoztatják, hogy ez a parlament nem alkalmas komoly építő munkára. Tehát nincsenek elragadtatva a parlamenttől.

Felfogásuk helyességét nem vonjuk kétségbe. De ha ők nincsenek elragadtatva a parlamenttől, miért követelik ezt Gömbös Gyulától? Vagy éppen Gömbös az, akinek nem lehet véleménye ebben az országban? Teljesen igaza volt Téglássy Bélának, amikor rámutatott, hogy éppen Gömbös volt az, aki hozzá kezdett a panamák kiirtásához. Ezért pedig a magyar nép nem lehet hálátlan, még akkor sem, ha

nem a függetlenek pártjából mutatja a politikai cirkuszmutatványokat.

Ha nincs komoly témájuk az urnaknak, legalább a kormányt ne kényszerítsék még nagyobb semmittevésre. Program és tett kell ide, mert jelszavakkal és frizuraigazgatásokkal nem lehet az éhezõk száját betömni. Radikális, mindent felölelő nagy program kell, amely alkalmas a mai beteg állami és gazdasági élet megreformálására. Különben elpusztul földműves, iparos,

tisztviselő, munkás, állam és egyén egyformán.

A kenyér és a munka alkotmányát tüzzék napirendre, mert ma ez érdekli a nemzetet. Aki ezt hozza, jöjjön parlamenttel, vagy ha a nemzet érdeke úgy követeli, parlament nélkül, mert nekünk már minden többet ér, mint ez a szerencsétlen pepecselés,

amely csak arra jó, hogy hosszú táv-szónoklatok és elpuffogatott jelszavak zenéje mellett masírozunk a sírgödörbe, amelyből sohasem lesz nemzeti feltámadás.

Kiss György, kisgazda.

A kalapácsos gyilkos bűnperének tárgyalása

Miért verette

agyon magát Steinherz borkereskedő?

Izgalmas tanúkihallgatások után félbeszakították a tárgyalást

Kecskemét, február 17.

Megírtuk annak idején, hogy a lajosmizsei vonatban kalapáccsal agyonverték Steinherz Jenő ceglédi borkereskedőt. A rendőrség napokig kutatót a gyilkos után, míg végre Bécsben elfogták Fischl Frigyes kárpitossegéd személyében.

A bűnügy főtárgyalását hétfőn kezdte meg a kecskeméti törvényszék. A vádlott elismerte bűnösségét, de most is azt állította, hogy a gyilkosságra maga Steinherz bujtotta fel, nyilván azért, hogy a családja a nagyösszegű biztosításokat megkapja. Steinherz ugyanis teljesen tönkrement, de az utóbbi időben ennek dacára több élet- és balesetbiztosítást kötött.

A gyilkos vallomása

Fischl elmondotta, hogy Steinherz magával vitte Budapestre s egy szállóban szálltak meg. Itt elmondotta, hogy ő is kommunista, de neki minden körülmények között meg kell halnia. Elővette fedőnélküli aranyóráját s azt mondta Fischlnek, hogy ezt juttassa el Bécsbe a szovjetkövetségre, ahol Szántó volt népbiztos minden további nélkül ki fog neki fizetni 5000 dollárt.

Amikor a vonatba beültek, valóságos könyörgött Steinherz, hogy üsse őt agyon. Pénztárcáját átadta, hogy rablógyilkosság látszata legyen a bűnügynek. Szerinte ezt mind azért tette Steinherz, hogy a biztosítási díjakat a családja megkaphassa. Azután elővett egy kalapácsot, zsebkendőjével betömte a száját s mutatta, hogy hova üssön. Ő nem akart eleget tenni a kérésének, de addig könyörgött, amíg elveszítette az eszét és néhányszor rásujtott Steinherz fejére. Ceglédén gyorsan kiszállott a vonatból s másnap Ausztriába szökött, hogy Steinherz utasításának eleget tegyen. Itt azonban kiderült, hogy alaposan becsapta Steinherz, mert a szovjetkövetségen nem is fogadták. Párnapi bolyongás után aztán rendőrkézre került.

Az elnöknek arra a kérdésre, hogy nem mese-e az egész, kijelentette, hogy a színtiszta igazságot vallja. Hiszen Steinherz nem halt meg azonnal, s amikor a gyilkosság részleteire vonatkozólag kihallgatták, egészen más szemé-

leírást adott. Ebből is látszik, hogy a rendőrséget félre akarta vezetni. Hiszen őt nagyon jól ismerte.

A tanúkihallgatások

Elsőnek Steinherz feleségét hallgatták ki, aki elmondta, hogy férje vidám ember volt s eszé ágában sem volt meghalni, hiszen az anyagi bajokból a biztosítási díj nélkül is ki tudott volna evickélni. Váltig azt hangoztatta, hogy közönséges rablógyilkosság történt. Azután Fábán József biztosítási ügynököt hallgatta ki a bíróság, akit szintén arra akart rávenni Steinhez, hogy busás díj ellenében idézzen elő olyan szerencsétlenséget, mely után hozzájuthat a biztosítási összeghez. Persze Fábán erre nem volt kapható. Több tanu kihallgatása után az orvosszakértőket hallgatta ki a bíróság, de mivel a véleményük különböző volt a vádlott elmeállapotát illetőleg, a tárgyalást elhalasztották anélkül, hogy a példátlan ügyben ítéletet hoztak volna. Ugyanis még nem volt példa arra, hogy az áldozat tudatosan üttesse agyon magát.

Külpolitikai események

Megegyeztek a franciák és angolok a hadisarc kérdésében

Genfben befejezett ténynek tekintik az angolok és franciák megegyezését a hadisarc kérdésében. Általános vélemény, hogy március 20 körül kezdődnek Lausanneban a jóvátételi tárgyalások.

Bülow német külügyi államtitkár pénteken hosszan tanácskozott Simon angol külügyminiszterrel és Grandi olasz külügyminiszterrel. A megbeszéléseken a hadisarc-kérdés és a Memel-kérdés került szóba.

Hindenburg elfogadta az elnökjelöltséget

Hindenburg elnök újból vállalta a német köztársasági elnökjelöltséget. Valószínű, hogy őt ellenfele is lesz, de hívei bíznak megválasztásában. Nyilatkozatában kijelentette, hogy azért vállalja a jelöltséget, hogy szemrehányás ne érje, amiért súlyos időkben önszántából hagyja el helyét.

Ezt is jó tudni

Kisipar és östermelés

Az egész földön 600 millió iparos és 1400 millió östermelővel szemben.

A gépfejlődés csodája

Boksay Antal nevű repülőtiszt feltalált egy olyan autót, amely maximálisan egy óra alatt szárazföldi repülőgéppé vagy hidroplánná alakítható át s a gép a levegőben, vízen és szárazon egyaránt tökéletesen megállja a helyét.

Csodálatos gép ez. Ha az autóhoz akarom hasonlítani, az egész nem nagyobb egy négyüléses Lancia-kocsinál s nem látszik rajta semmi rendkívüliség, mindössze a propeller tengelye áll ki a gép orrán egy keveset, de ez is alig észrevehető. Pedig jóval több ez a szerkezet egy egyszerű autobusznál s a karosszéria bordázata sok titkot rejt magában. A gép törzsében vannak ugyanis, teljesen észrevehetetlenül, belesüllyesztve a szárnyak, melyek speciális és szintén Boksay Antal által felfeltalált eljárással merevíthetők a gépház felső részéhez, még pedig olyan biztonsággal, hogy a levegőben a géppel repülő pilótát semmi baj nem érheti. Az autó-repülőgép monoplán, melyet két motor, egy fő és egy segédmotor hajt. Ezek a motorok a törzs első részében teljesen zártan vannak elhelyezve, anyaguk dur-alumínium s az összes erőifejtési lehetőségük ötásázötven lóerő. A két motor egymástól teljesen függetlenül dolgozik s ez azért szükséges, hogy erejüket mind a repülőgépén, mind az autón egyforma gazdaságosan lehessen kihasználni. Ha ugyanis mint autót használják a gépet, akkor csak a száz lóerős segédmotor van működésben, ha azonban a gép a levegőbe emelkedik, akkor a két motort össze lehet kapcsolni egymással s az ötásázötven lóerő mintegy 140—150 kilométeres sebességgel röpti Boksay Antal gépét a levegőbe.

Ez azonban csak a repülőgép. Boksay Antal azonban a hidroplánkombinációt sem felejtette ki találmányából. Evégből az autó törzsének alsó része úszótetté van kiképezve s a kerekek, épúgy, mint a szárnyak, belesüllyeszthetők a törzsbe. Külön meg kell jegyezni, hogy a gép nemcsak nyugvóhelyzetben, hanem repülés közben is alakítható hidroplánná s mindez nem vesz hosszú munkát igénybe s a pilóta a kormánykerék mellől kényelmesen elintézheti.

A jövő háborúját nem fogja megelőzni hadüzenés

Bastico olasz tábornok a jövő háborújáról írt könyvében a háború kezdetére nézve valószínűnek véli, hogy a hadüzenet elmarad. Sőt ezt jogosnak tartja. A hadüzenet ugyanis a nemzetközi udvariasság ténye, de egyúttal a megtámadandó ellenfél felesleges, sőt a támadó érdekeire egyenesen káros figyelmeztetést is jelent és mint ilyennek, hadiérdekből kell elmaradnia. Egy angol katonai író is ezen a véleményen van: „Jövőben nem lesz hadüzenet, hanem a háború kitör, mint a vihar, amely a napot elsötétíti. A gépek küzdelmében az első csapás a legjobb és egyben a legutolsó is lehet.”

A katonai körök a hadüzenet elhagyását tulajdonképpen hadászati indokokból vélik szükségesnek. A hadicélra károsnak tartják az ellenség felkészülésére nyújtott időt és úgy vélik, hogy a titkos mozgósítás útján talpraállított sereggel ellenfelüket meglepően megrohanhatják.

A diplomata sem tartják már szükségesnek a hadüzenetet, mert hisz pár óra alatt olyan emberpusztítást végezhetnek, amilyent még nem élt meg az emberiség.

Szóval: szép, kecsegtető remények és kilátások.

Sorsjegy

Egyik: Képzeld, vettem sorsjegyet, ki húzták és nyertem rajta.

Másik: Ez is valami? Látja, Rubinek nem is vett sorsjegyet, ki se húzták és mégis nyert rajta. Ezt csúndlja valaki utána.

GAZDASÁGI ÉLET

ROVATVEZETŐ: BALOGH FERENC

Az új földművelésügyi miniszter kartelt hirdet a kartelek ellen

Purgly Emil földművelésügyi miniszter a múlt vasárnap Makóra utazott, hogy elbúcsúzzon Csanád megye közönségétől, hol egy évtizedig volt főispán. A nagyszámú közönség előtt programot adott. Beszédében kijelentette, hogy a termelés fontosságát tartja a legnagyobb feladatnak.

— Nehéz feladat ez, ha azt akarjuk, hogy tavaszra egyetlen hold föld se maradjon bevetetlenül. A hitelkérdéssel kapcsolatban kijelentette, hogy a zöldhitel rendezése most a legsürgősebb feladat, mert enélkül a magyar mezőgazdaság nem tudja biztosítani a jövőévi termést.

— A hitelkérdés megoldása mellett — mondotta a miniszter — gondoskodnunk kell arról is, hogy termelvényeinket a lehetőséghez mérten a külföldön el is helyezhessük. A vámpolitikai tárgyalásoknál a gazdatársadalomnak segítségére lesz szüksége. Le kell tenni azonban arról a rossz szokásról, hogy úgy és azt termeljünk, ami nekünk tesz, hanem azt és úgy kell termelnünk, ahogy a külföld igényei tőlünk megkívánják. Olyan minőségű búzát kell termelni, amely külföldi vonatkozásban is megállja helyét. Nincs a világon olyan lucernamag, mint a magyar, amely fagyállóképességéről világhírű. Mezőgazdasági magtermelésünknek meg kell találnia az utat ahhoz, hogy átörje azokat a nehézségeket, amelyek még a kivitel előtt állanak.

— Hasonló a helyzet a lótenyésztésnél is. A magyar lónál katonalónak al-kalmazabb lofafta nincs a világon. Természetes azonban, hogy mindezekhez bizonyos kényszerítő eszközökön kívül megértés is kell azoknál az államoknál, amelyek mezőgazdasági termelvényben behozatalra szorulnak. Meg kell találni

a lehetőséget arra, hogy a magyar ipar tönkretétele nélkül a magyar mezőgazdaság termelvényei megkapják azt az elsőbbséget a kereskedelmi szerződések megkötésénél, amely őket megilleti.

— Sok szó esik mostanában az ipari kartelekéről is. Sokszor halljuk a gazdatársadalom kívánságát, hogy a kormányzat ellenőrizze a kartelek működését. Jogos ez a kívánság, én azonban ennél jobb megoldást ajánlok: Tessék kartelekbe lépni a kartelek ellen, tessék tömörülni, egységesen felsorakozni, mert ha egységes és tömör gazdasági társadalom áll majd a kartelek kívánságaival szemben, azok feltétlenül el fognak törpülni. Ha követik ezt a tanácsot, akkor nekem nem lesz nehéz feladatom a kormányban.

— A mezőgazdaság mai súlyos helyzete a nagybirtokostól a legkisebb mezőgazdasági munkásig egyformán érint mindenkit. Gazda és gazda közt, gazda és munkás közt nincs különbség. Kömolyan, nagy szeretettel kérem, ne feledkezzenek meg a mezőgazdasági munkásról sem, aki nekünk munkatársunk, barátunk, akit szeretni nemcsak emberi kötelesség, de magyar szívünk parancsolata is.

A miniszter ezután rámutatott még arra, hogy a megértés és szeretet jegyében azzal az elhatározással jött a földművelésügyi tárca élére, hogy mindenkit segít, de a gyengébben és kisebbben akar leginkább segíteni. Mindig őszinte és nyílt szavakkal fejezte ki a maga véleményét és így akar cselekedni a jövőben is. Nem fél a politikai gáncsoktól, mert mindig az igaz úton jár és az igazságnak győznie kell.

A jelenlévők lelkes éljenzéssel köszönték meg a miniszter szavait.

Svájc állatállománya. Most jelent meg a legújabb statisztika Svájc állatállományáról, amely 1926-tal összehasonlítva, a következő képet mutatja:

	1931	1926
Ló	140.028	139.669
Szarvasmarha	1.609.078	1.587.399
Sertés	924.271	637.098
Juh	183.838	169.723
Kecske	235.827	289.258

A Magyar Nemzeti Bank hivatalos árfolyamai. Angol font 19.40—19.80, belga 79.55—80.15, cseh korona 16.94—17.04, dán korona 107.60—108.60, dinár 10.10—10.18, dollár 570.50—573.50, francia frank 22.45—22.65, hollandi forint 230.00—231.40, lengyel zloty 63.95—64.45, lei 3.48—3.54, leva 4.08—4.18, lira 29.45—29.75, német márka 135.45—136.25, norvég kor. 106.30—107.30, svájci frank 110.70—111.40, svéd korona 109.50—110.50.

ORSZÁGOS VÁSÁROK

Vasárnap, 21: Szarvas, Szőreg.
Hétfő, 22: Fertőszentmiklós, Jászárók-szállás, Karcag, Kiskőrös, Kóka, Komárom, Lenti, Mernye, Mohács, Nagyvázsöny, Pilisvörösvár, Szolnok, Tata-bánya (havi), Tiszanána, Tüskevár, Szentgotthárd.
Kedd, 23: Karkaszentmiklós, Nagyvázsöny, Ujpést.
Szerda, 24: Görcsöny, Iharosberény, Letenye, Nagyesákány, Szill, Túrje, Zalavár.
Csütörtök, 25: Bodrogkeresztúr, Erdőcsoknya, Lajoskomárom, Szakcs.
Péntek, 26: Csongrád, Veszprém (havi).
Szombat, 27: Csongrád, Szekszárd (havi).

Piaci árak

Gabonárok

Készárupiac (Új áru).

(Az árfolyamok boletta nélkül értendők.)

Búza	77	12.30—12.90
tisza-	78	12.45—13.05
vidéki	79	12.60—13.20
	80	12.70—13.30
Búza	77	11.60—11.75
felső-	78	11.75—11.90
tiszai	79	11.90—12.05
	80	12.00—12.15
Búza	77	11.85—12.00
dunán-	78	12.00—12.15
táli	79	12.15—12.30
egyéb	80	12.25—12.40
Különleges búza		
tiszai 80 kg-os		13.70—14.50

Rozs, pestvidéki	13.30—13.40
„ más	13.30—13.40
Tengeri tiszai	14.35—14.45
„ egyéb	14.40—14.60
Zab elsőrendű	21.80—22.30
Zab másodrendű	20.85—21.10
Sörárpa elsőrendű	18.00—22.00
„ másodrendű	17.50—18.25
Takarmányárpa elsőrendű	16.75—17.00
„ másodrendű	16.25—16.50
Korpa	12.10—12.20

Élelmiszerpiac

Zöldség: Burgonya 10—12, cékla 18—24, fejeskáposzta 12—18, fokhagyma 40—60, gomba 260—300, karfiol 80—120, kalarabé 16—26, kelkáposzta 30—60, sárgarépa 12—18, spenót 24—40, torma 80—220, vöröshagyma 32—39, sóska 28—42, vöröskáposzta 28—50, sütni való tök 14—16 fillér kilogrammonként. Zeller 20—36 fillér darabonként. Retek 16—24, petrezselyem 14—20, vegyes zöldség 16—22 fillér csomónként.

Gyümölcs: Alma 40—170, körte 80—200, biralma 80—140, szőlő 120—250, gesztenye 40—90, dió 80—150 fillér kg-ként.

Szárnas. Csirke (rántani való) 180—340, csirke (sütni való) 400—600, csirke (paprikásnak való) 700—900 fillér páronként, kacsa, liba, pulyka 120—130 fillér kilogrammonként. Tojás 6—10 fillér darabonként.

Budapesti sertésvásár

Árak: elsőrendű uradalmi nehéz sertés páronként 300 kg-on felül 87—90, közép páronként 250—280 kg-ig 85—90, szedett közép páronként 220—260 kg-ig 84—90, könnyű páronként 180—210 kg-ig 80—88, silány páronként 100—160 kg-ig 74—78, elsőrendű öreg nehéz páronként 300 kg-on felül 82—84, szedett öreg másodrendű 72—80, angol sonkasüldő páronként 120—150 kg-ig elsőrendű 84—94, másodrendű 76—83, könnyű páronként 80—100 kg-ig 65—78, zsír nagyban 120—130, 3 darabos táblás szózt szalonna 105—110, zsírszalonna 125, lehúzott félhús nagyban 104—130, vágott sertés 110—124 fillér kg-ként.

Borjuvásár

A forgalom élénk volt, az árak változatlanok maradtak. Árak élősúlykilogrammonként: elsőrendű borjú 84—94, kivételesen 96, másodrendű 74—82, harmadrendű 62—72, bárány másodrendű 56—66 fillér.

Budapesti takarmányvásár

Árak: rétiszéna másodrendű 6 9—10.50, harmadrendű csomogolásban 6.50—8, lucernaszéna 12 pengő métermázsánként. A kínálat a vásár folyamán elegendő, a kereslet vontatott volt.

Borpiac

Borpiacon a szilárdulás december óta tovább is fennáll. Igaz, hogy nagy vételek nem történnek, de lassan mégis vásárolnak részben a belföldi fogyasztás és párlatfőzés, részben export céljaira. Homoki vidéken 0.80—1 pengőig fizetnek hektoliter és Malligandfokonként, fejtve, vasútra szállítva. Jobb minőségű urasági tételért hektoliterenként 10—16 pengőig. Export, igen jó minőségű vagy édes borokban, ausztriai viszonylatban van, kifogástalan kommerzáruban pedig Svájc felé.

Gazdahirdetés

E rovatban a gazdák által leadott hirdetés szavánként 4 fillér

Szöllős gazdák

Ripéria és rupestriat alanyon I. oszt. egyéves gyökerező oltványaim jutányos áron kerülnek eladásra. Úgy csemege-, mint borfajok, hazai gyökerező vesszők beszerezhetők. Alany- és fajtisztaságért garanciát vállalok. Gazdatársaim szíves támogatását várva. Juhász János oltványtermelő, Abasár, 347. Heves m.

A kultuszminiszter újból megállapította az iskolai bírságpénzeket

Az iskolai mulasztások miatt nagyon sok szülő esett kellemetlen helyzetbe s gyakran állították őket kihágás miatt a főszolgabírák elé. Ez természetes is, hiszen a gyermeket az iskolából önhatalmúlag elvonni bűn. De nagyon sokszor megtörtént, hogy már az első elmaradásért büntették a szülőt. A kultuszminiszter legújabb rendelete, melyet most küldött ki a hatóságoknak, új rendelkezést tartalmaz.

A miniszter szerint csupán a második harmadízben igazolatlan iskolai mulasztás után következhetik kihágási eljárás. A mindennapi tanköteles igazolatlan mulasztása esetén minden mulasztott félnap után másodikban 16 fillér, harmadízben 32 fillér rovandó ki. A továbbképző népiskolai tanulónál tekintet nélkül a mulasztott napok számára, 2 P, harmadízben pedig 4 P a büntetés. A büntetéspénzek újabb rendezését a kultuszminiszter nem tartja időszzerűnek, bár leszögezi, hogy azok alacsonyban vannak megállapítva. A miniszter pontos, szigorú és gyors intézkedést kíván meg, különösen az első három igazolatlan mulasztás esetében, amikor a büntetés figyelmeztetés kíván lenni arra nézve, hogy a mulasztás negyedszer, mint kihágás, érzékeny bírságolást fog jelenteni a szülő, illetve a nevelő számára.

H. I. Nagyon sajnáljuk, ha Ön a Magyar Falutól eltávozott titkárt tartja politikai és eszmei ideáljának. Mi megyünk a magunk útján s nem vesszünk tudomást a piszlicsár áskálódásról, annál is inkább, mert annak az úrnak nincs igaza. Főszekretőnknek csak halálával tartozik, de ezt az emberek nem igen szokták beismerni. A mi becsületünkre sár nem tapad s ezt a Tábor óriási többsége nagyon jól tudja. Egyelőre elégedjék meg ennyivel a nyilvánosság előtt.

Fábián János. Szükségadót csak az fizet, aki jövedelem-, vagyon- vagy kereseti adót is fizet. Bizonyára van bérletföldje, azért vetették ki, vagy pedig valami helyi inségakeióról van szó, amely községi ügy.

H. M., Pusztakovács. Címe: Budapest, Géza-u. 2. vagy Seregélyes (Fehér megye). Megszólítása nagyméltóságú.

Kiss Mihály. Forduljon panasszal a pénzügyigazgatósághoz, hivatkozzék arra a rendeletre, amely kimondja, hogy 12 holdon aluli birtok felszerelését nem lehet lefoglalni és elárverezni.

Bárdos Istvánné. Az Illetményhivataltól azt az értesítést kaptuk, hogy az öze-gyi járadék folyósítása iránt a községi jegyző útján az igénymegállapító bizottsághoz kell fordulnia, ahonnan tárgyalás után a népjóléti minisztériumba terjesztik fel. Egyidejűleg a végkielégítést is kérheti. A hivatalos átiratot leküldtük.

Doszpot István. A legkisebb mennyiség, amit termelői kimérés nélkül eladhat, 25 liter.

Felső Német József. Az a kérdés, hogy az illető állami-e vagy felekezeti. Erre vonatkozólag a kormány intézkedett. Aszerint fizetik őket, amilyen fizetési osztályban van az illető. A kántortanítók és felekezetiek is így kapják, de a természetbeni levonás betudásával. Számot csak akkor tudnánk mondani, ha a fizetési osztályt tudnánk, mert szolgálati idejükkal ez is emelkedik. A fizetés rendszerint 200—300 pengő között mozog.

Shmidt Antal. Nagyon nagyon köszönjük hazafias sorait, de mint verset nem használhatjuk, miután olyan kitételek is vannak benne, amik már közismertek.

REGÉNYCSARNOK

Kicsi falum, visszanézek rád!

Irta: Komáromi János

XII.

És most előttem állt a kérdés: hova?

Szándékom az volt, hogy minden körülmények közt Pestre megyek föl, jó-gásznak az egyetemre. Marasztaltak pedig, de mennyire! Érettségi vizsgám délutánján Dókus Ernő, az egyházkerület főgondnoka (ma konvinti és zsinati elnök) vett elő négyesemközt s a lelkem-re beszélt jóindulattal és szeretettel, hogy maradjak Patakon. Minden szavára ez volt a válaszem:

— Mégis Pestre megyek föl, méltóságos uram!

Volt pedig ekkor 1910 július 16-ika.

És itt pontot teszek egyelőre.

Azzal kezdtem, hogy a népből származom, a legmélyből jöttem föl s mindig büszke voltam rá, hogy nagyon egyszerű és nagyon szegény emberek voltak a szüleim. Falum képe elkísért mindmáig s el fog kísérni halálomig. S a falu népe-re, amelyet annyian kihasználnak ma is lelkiismeretlenül és amelynek jóhiszeműségével annyian élnek vissza, mély részvétellel és szánalommal gondolok vissza mindig.

Mert önző célok nélkül szeretem ezt a népet, amelynek világában bölcsőmet ringatta régen az anyám.

E nép körében kezdtem növekedni falusi iskoláslegénykévé, a nép fiai közt tanultam a pataki kollégiumban s később is a magyar nép közé vert vissza sor-som.

Emlékeimet addig vittem mindössze, amikor búcsút mondtam a pataki főiskolának, az én második anyámnak s joghallgatónak készülődtem el Pestre.

Ide is elkísért a falu!

Hisz jogásztársaim szinte egytől-egyig vidéki fiúkból kerültek ki s ha az első esztendő szörnyű nélkülözései közt már-már összeestünk volna, mindig elhagyott falunk után keseregtünk vissza. Később még ijesztezőbb idők következtek el mindnyájunkra.

Két esztendővel az érettségi vizsga után katonának indultam el Dél-Tirolba, császárvadásznak, a felhőszaggató havasok világába, hogy leszolgáljam egyévi önkéntesi időmet. Ez volt életem legszigorúbb és legszebb esztendeje: az utolsó teljes békebeli katonaesztendő. Nagygyakorlatunk is a legutolsó volt Auszt-

ria-Magyarország életében: valami negyedfélhétig egzeciroztunk olyan magasságokban, hogy a felhők fölött jártunk túlnyomórészt... I. Ferenc József uralkodott akkor! Tíz hónappal a szabadságom után Tirolban voltam megint, hogy meginduljak a muszka háborúba: a reménytelenségbe és a halálba.

És itt újra találkoztam a faluval.

Mert a magyar katonafiúk legnagyobb része falusi legényekből telt ki s attól fogva velük éltem ismét, hősi és nyomorult hónapokon át. Láttam legénykedő kedvüket, amikor ellenség lábától még nem érintett muszka ország-részekben törtek előre; láttam halhatatlan viaskodásaikat az első nagy csatákon, amikor minden csata után lángokban lobogtak a délorosz falvak, erdők, kazlak és majorságok s köztük voltam, amikor ezrével haltak rakásba és nem kérdezték soha: miért? És mégis megsirattam őket keservesen. Senki úgy verekedni nem tud, mint a magyar legények, de meghalni sem képes senki annyira zokszó nélkül. S minden harcunk és minden pusztulásunk cél nélkül való bitangor volt minden időben.

És most végére jutottam.

Valaki ellenem vethetné esetleg, hogy túlságosan megszépülve látom a falut. Ez azonban érthető, tehát megbocsátható nálam. Ma, 1932 februárius havában, mikor e soraimat írom, tizenharmadik esztendeje nem jártam odahaza. És messzire, igen messzire esik tőlem a falum: vasúti mérés szerint kétszáznyolcvan kilométerre. Ha pedig időbeli és térbeli távolságon át nézünk vissza emberekre és dolgokra, megszépülve látjuk őket. Nincs megejtőbb szépség a messzeség romantikájánál!

Ott hagytam el tehát, hogy az érettségi vizsgám napján hiába marasztaltak Patakon, nem hallgattam az atyai jótanácsra. Alig harmadfél hónappal reá, egy derengőgű augusztusvégi estén, elindultam az újhelyi állomásról, hogy kiverkedjem magamnak a jövőt. Némi túlzással azt mondhatnám, hogy még ma is verekszem azért a jobb jövőért... Elindultam hát Zemplén vármegye földjéről...

1910 augusztus 31-ikének éjszakája volt ekkor.

(Vége.)

RÁDIO

Vasárnap, február 21.: 10: Szentbeszéd. — 11.15: Evangélikus istentisztelet. — Majd: Hangverseny. — 2: Gramofónhangverseny. — 3: A Földművelésügyi Minisztérium előadása. — 3.45: Rádió Szabad Egyetem. — 6: Konferánsz-est. — 7.40: „A lámpaláz.” — 8.10: Könnyű zene. — 9.40: Időjelzés, versenyeredmények. — 10: Londoni műsorcsere. — Utána: Cigányzene.

Hétfő: (Minden hétköznap 2.45-kor piaci árak, árfolyamhírek.) — 4: Asszonyok tanácsadója. — 4.45: Időjelzés, hírek. — 5: Előadás. — 5.30: Hangverseny. — 7: Washington György. — 7.30: Cigányzene. — 8.30: Időjelzés. — 8.45: Operazene. — Majd: Szalon-, jazz- és cigányzene.

Kedd: 3.30: A „Tündérvásár” meseórája. — 4.45: Időjelzés. — 5: Magyar nóták. — 6: „Karnevál.” — 6.30: Operaelőadás. — A II. felv. után, kb. 9.15: Pontos időjelzés, hírek. — Majd: Gramofónhangverseny.

Szerda: 4: Novellák. — 4.45: Időjelzés, hírek. — 5: Orvosi előadás. — 6.45: Olasz nyelvoktatás. — 7.15: Gramofónhangverseny. — 7.20: Színműelőadás. — Majd: Cigányzene.

Csütörtök: 4: Előadás. — 4.45: Időjelzés. — 5: Földművelésügyi előadás. — 5.30: Katonazene. — 6.45: Hegedűest. — 7.30: Operaelőadás. — Majd: Jazz- és tangózene.

Péntek: 4: Előadás. — 4.45: Időjelzés, hírek. — 5.30: Daloshangverseny. — 6.15: Gyorsfrótanfolyam. — 6.40: Zongorahangverseny. — 7.20: Hangjáték. — 8.30: Hangverseny. — Utána, kb. 9.45: Időjelzés, hírek. — Majd: Cigányzene.

Szombat: 4: Gyermekjátásóóra. — 4.45: Időjelzés, hírek. — 5: Orvosi előadás. — 5.35: Jazz-zene. — 6.45: „Mit üzen a rádió?” — 8.30: Közvetítés a Royal-Apollóból. — Utána, kb. 10: Időjelzés, hírek. — Majd: Cigányzene.

Kamatmentes hitellel vagy állami hozzájárulással vásárolhatnak tenyészállatot a gazdák az országos mezőgazdasági kiállításon

A nehéz gazdasági viszonyok ellenére is szép kilátásokkal biztat a március 17—21-én tartandó országos mezőgazdasági kiállítás. A tenyésztő gazdák a súlyos pénzügyi helyzethez alkalmazkodva, a múltévihez viszonyítva számottevően alacsonyabbra szabták tenyészállataik árát. A várható vásári forgalom pénzügyi lebonyolításának megkönnyítése céljából a földművelésügyi miniszter elő kívánja segíteni a tenyészállatok beszerzését és ebből a célból az OMGE előterjesztésére kamatmentes, úgynevezett jutalékos tenyészállatbeszerzési hitelt engedélyezett. A hitelt igénybevevő magántenyésztők a kölcsönösszeget 18 hónapra kapják, amelyet két egyenlő részletben, 1932 november 30-áig és 1933 szeptember 1-ig kell visszafizetniük. Az igénybevevett hitel kamatmentes, csupán a folyósításért és kezelésért kell évi egy százalék jutalékot fizetni. Azok a magántenyésztők, akik ezt a hitelt igénybeohajtják venni, igénylésüket az országos mezőgazdasági kiállítás rendezőbizottságánál mielőbb jelentsék be. A földművelésügyi minisztérium a kamatmentes hitel engedélyezésén kívül az OMGE előterjesztésére még azt a további támogatást nyújtja, hogy az általános színvonalat meghaladó minőségű és értékű tenyészállatoknak készpénzzel történő vásárlásánál bizonyos árhatárok között a vételár tíz százalékát megtéríti. Úgy a kamatmentes hitel, mint az állami hozzájárulás megszerzésére vonatkozóan az országos mezőgazdasági kiállítás rendezőbizottsága (Budapest, IX., Köztelek-utca 8. Telefon: 866—01, 866—05, 886—85) készséggel szolgál bővebb felvilágosítással.

Örömmel állapítjuk meg, hogy a nehéz gazdasági helyzet mellett is szép kilátások vannak a vásárra. A siker máris biztosítva van. Az eddig elfogadott bejelentések száma 700 darab szarvasmarha, 820 tenyészsertés és 250 juh. A vásárra az idén is nagy tömegek vonulnak fel.

Kiadóhivatali üzenetek

Török A., Kunágota. Rendezve november 15-ig.

Kovács F., Marcali. Rendezve március 31-ig.

Kiss A., Makó j. 3. Kérését teljesítjük. Bucz I. Béla, Püspöklak. Rendezve 1931 december 31-ig.

Vajda István, Sántos. Rendezve P 5-el augusztus 31-ig.

Vékony M. Kovács, Hercegszántó. Rendezve május 15-ig.

Volford I., Szeged. Kérjük az előfizetést mindig azon a címen feladni, ahogy a megrendelés történt, vagyis Szeged címen.

V. Szabó S., Szirma. Lejárt 1931 január 15-én.

Id. Laczkó J., Detek. Rendezve július 31-ig.

Rácz J., Kiskundorozsma. Rendezve november 30-ig. Nem tudjuk, hogy kaphatott felszólítást, mert nálunk nyoma nincs annak, hogy küldtünk volna. Talán más köz-ségbe s nem Önnek szolt. Üdvözljük.

Rádai Áron, Paszab. Lejárt 1931 április 30-án.

Magyar J., Bsztrandás. Rendezve március 31-ig.

Borbély I., Megyaszó. Rendezve február 28-ig.

Samu Ferenc, Mözs. A kért 5 hónapot javára írtuk. Rendezve 1930 november 30-ig.

Elek Gyula, Szeghalom. Rendezve 1931 szeptember 30-ig.

Öry Vince, Pali. Rendezve február hó 28-ig.

Papp János, Kisvélke. Lejárt 1931 december 31-én.

Simon János, Dávod. Rendezve február 28-ig.

Felelős kiadó: Takács Károly.

Főmunkatárs: vitéz Pölöskei János.